

Отже, основною рушійною силою конкурентної розвідки в ринковому суспільстві завжди була й залишається конкуренція. Сучасний світ характеризується безмежними обсягами і набуттям значимості інформації. Організації не можуть ефективно діяти в умовах гострої конкурентної боротьби без глибокого і всебічного розуміння ринкового середовища.

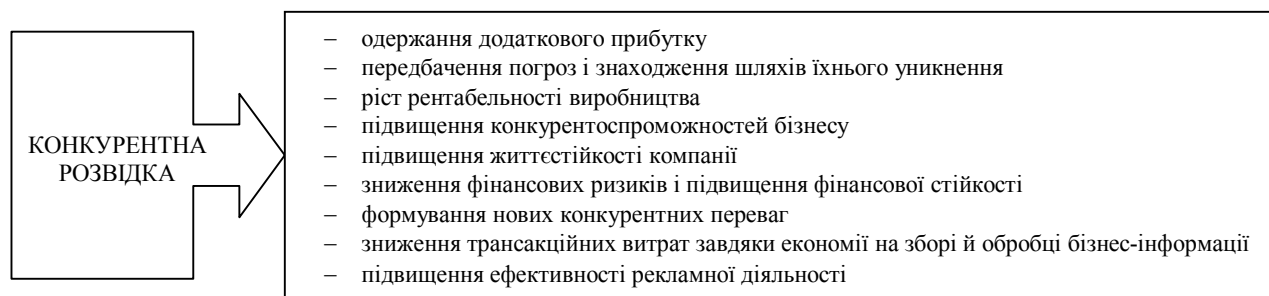

Рисунок 1 – Основні переваги використання конкурентної розвідки в бізнесі

Сучасні технології, всеохоплююча мережа ЗМІ і специфіка бізнесу зумовлюють дев'яностовідсоткову відкритість інформації. Це один із багатьох доказів дієвості конкурентної розвідки. В умовах кризи, а отже послаблення конкурентів, організована на підприємстві конкурентна розвідка стає інструментом виживання, засобом перемоги, стратегічною альтернативою і ефективним інструментом ведення бізнесу. Тому розвідувальна діяльність повинна бути складовою частиною комерційної діяльності організації. Сьогодні конкурентна розвідка □ це не модна забаганка і не спроба компаній показати свою солідність. Конкурентна розвідка □ це аналітичний інструмент, без застосування якого вже найближчим часом буде неможливо досягти успіхів у бізнесі.

Література:

1. Калмиков Л.А., Коханова Л.А. / Л.А. Калмиков, Л.А. Коханова Інтернет–журналістика. – М.: ЮНІТІ–ДАНА, 2005. – 383 с.
2. Новикова О.Ф. Економічна безпека: концептуальне визначення та механізм забезпечення. / О.Ф.Новикова, Р.В. Покотолєнко; наук. ред. О.І. Амоша. – Донецьк : НАН України, Ін–текономікипром–сті, 2006. – 407 с.
3. Андрощук Г.А. Економічна безпека підприємства:захист комерційної таємниці: монографія / Г.А. Андрощук, П.П. Крайнев; під ред. А.Д.Святоцького. – К. : ВД «Ін Юре», 2000. – 400 с.
4. Miller J. Millenium Intelligence; Understanding and Conducting Competative Intelligence in the Digital Age, Business Intelligence / J.Miller. – Braintrust, 2000. – 312 с.
5. А.І. Доронін Бізнес–розвідка / А.І. Доронін. –М.: Ось–89, 2014. – 281 с.
6. Портер М. Конкурентні сили і формування стратегії. Як досягти високого результату і забезпечити його стійкість / М.Портер □ М.: Альпіна Бізнес Бук, 2005 □ 608 с.
7. Нежданов І. Технології розвідки для бузнесу / І. Нежданов. – М.: Ось–89, 2009 – 400 с.

ІНФОРМАЦІЙНА ПІДТРИМКА ПРОЦЕСУ РОЗРОБКИ І ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

А.В. Величко, студентка
 Національний авіаційний університет
 м. Київ

В сучасних умовах господарювання прийняття управлінських рішень є найголовнішим процесом в управлінні підприємством, а рішення, відповідно, є основним результатом усієї системи управління загалом. Для більш точної оцінки результату топ–менеджменту підприємства слід систематизувати управлінську інформацію під якою можна розуміти певну сукупність знань, що виражається у корисності для кола осіб, які беруть безпосередню участь у прийнятті управлінських рішень.

Управлінська інформація служить, щоб допомогти керівництву приймати зважені рішення, тобто призначена, як інформативна підтримка у прийнятті рішень. Звіти, що подаються нижчим керівництвом вищому керівництву не містять готових управлінських рішень, а саме рішення приймається топ–менеджментом. Тому, вчасно проінформовані керівники є гарантом у прийнятті обґрунтованих управлінських рішень.

Управлінська інформація, як правило, базується на кількісних оцінках, але важливо при прийнятті управлінських рішень враховувати і якісні чинники, що є не менш впливовими на результат.

Комерційні або державні організації користуються аналітичною підтримкою для прийняття обґрунтованих і зважених рішень для покращення результатів господарської діяльності підприємства.

Використання аналітичної інформації дає можливість для прийняття більш цілеспрямованих рішень, що ґрунтуються на достовірній і надійній інформації, яка отримана завдяки інформаційно-аналітичному забезпеченню певного ряду бізнес-процесів [1].

Управлінські рішення топ-менеджменту підприємства мають бути обґрунтованими та раціональними одночасно. Системне поглиблення і розширення процесу інформатизації управлінської діяльності дає можливість, на сьогоднішній день, практично користуватися сучасними перспективними інформаційними технологіями, що дозволяють не лише накопичувати велику кількість інформаційних ресурсів, але й піддавати інформацію обробці і здійснювати її всебічний аналіз, а також дають можливість встановлювати причинно-наслідкові зв'язки між процесами і явищами [2].

При цьому, з усіх інформаційних надходжень можна виділити дві групи: закриті та відкриті. Відкриті це ті, до яких можна віднести всю інформацію, що розміщена за межами можливостей регламентації доступу зі сторони інформаційно-аналітичного департаменту, а також інших служб, що напряму надають контакти за вимогами інформаційної безпеки підприємства. Діапазон інформаційних джерел, що є доступними з робочого місця при цьому є достатньо широким та містить у собі електронні версії засобів масової інформації, спеціальних інформаційно-пошукових систем, баз даних агентств, а також різного роду сайтів і серверів, як відомств, так і державних органів влади, а також зовнішні ресурси різного рівня органів управління, та інші інформативні джерела, які можуть бути корисними.

Що ж стосується закритої групи, то до неї відносяться інформаційні контакти, які знаходяться всередині інформаційних систем різних рівнів органів державної влади та місцевого самоврядування, а також управління локальних мереж на фізичному рівні, що ізольовані від мереж з повним доступом, та доступ до регіональних та державних інформаційних систем і ресурсів зі спеціальними каналами передачі даних.

Інформаційно-аналітичний департамент підприємства та різного роду подібні служби і департаменти безперервно знаходяться в протиріччі між якістю та кількістю потрібної інформації.

По-перше, з одного боку в наявності постійний надлишок інформації, який неможливо переглянути, проаналізувати та засвоїти. З іншої сторони, завжди бракує інформації, яка є необхідною та достатньою для майбутніх прогнозів або генерації різних варіантів рішення управлінського персоналу [3].

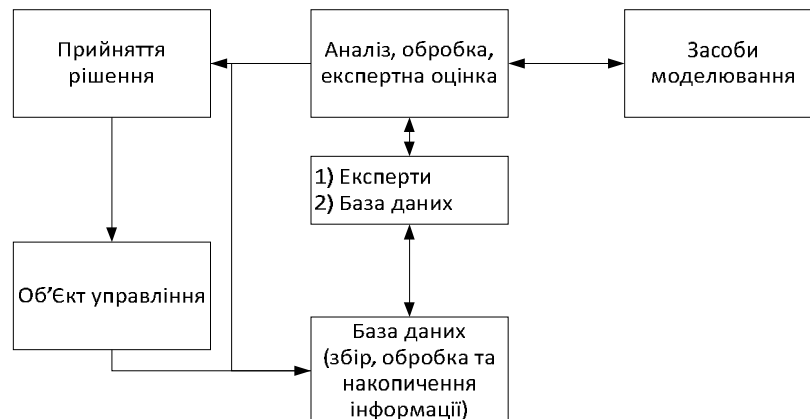

Рисунок 1 – Схема процесу підтримки прийняття управлінських рішень

Як правило, потік інформаційних масивів перетворюється в корпоративний портал знань, або різного роду системи в сховище даних – так звані інтегровані інформаційні депозитарії, що є в широкому доступі для оперативного аналізу та узагальнення інформації. За рахунок попередньої обробки інформації, що проводиться на етапі створення сховищ інформаційних даних, значною мірою збільшується ефективність таких процесів як: широкий аналіз текстів та пошук нових знань у текстах, а також інтелектуальний аналіз даних. Поява засобів та нових засобів, що полегшують пошук інформації, вважається похідною всіх процесів, таких як, здійснення не чіткого запиту інформації, методів побудови функціонально-інформативних портретів та візуалізації семантичних зв'язків та інше.

У свою чергу, усі ці сучасні можливості прямо пов'язані з пошуком мультимедійних даних, розпізнаванням образів, а також аналізом мовного введення. При обробці даних ваговий вплив на якість аналітичної роботи слід використовувати сучасні інформаційні технології, що забезпечуються двома різними шляхами, а саме: способом максимальної деталізації та інших заходів задля удосконалення аналітичної та облікової системи, відповідно до вимог аналітиків підприємства, при конкретній організації побудови звітів. Вони полегшують та систематизують процес відбору інформації для аналізу; максимальної автоматизації збору інформації та аналітичних даних і розрахунків, а також при формуванні та прогнозуванні висновків, які полегшують сам процес аналізу інформації.

Література:

1. Білявський В.М. Безперервна оптимізація бізнес–процесів організації в умовах становлення інноваційної економіки / В.М. Білявський // Фінансово–економічні важелі розвитку невиробничої сфери в умовах нестабільності : матеріали міжнар. наук.–практ. інтер.–конф. присвячена 70–річчю КНТЕУ. – Х. : Харків. торг.–екон. ін–т КНТЕУ, 2016. – С. 11–12.

2. Білявський В.М. Реінжиніринг бізнес–процесів як механізм управління міжнародною конкурентоспроможністю організації / В.М. Білявський // Сучасні проблеми менеджменту : матеріали XII міжнар. наук.–практ. конф. – К. : Нац. авіац. ун–т, 2016. – С. 21–22.

3. Білявський В.М. Людський капітал як інструмент оцінювання конкурентоспроможності організації / В.М. Білявський // Вісник Харків. нац. ун–т ім. В.Н. Каразіна. – 2017. – № 92. – С. 79–87.

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ І ЇЇ РОЛЬ В СУЧАСНІЙ ЕКОНОМІЦІ

Т.В. Аверіхіна, к.е.н. доцент

А.Ю.Власєва

Одеський національний політехнічний університет
м. Одеса

В умовах глобалізації та стрімкого розвитку економіки знань інтелектуальна власність стає основним ресурсом, який здатен забезпечити конкурентоспроможність підприємств. Інтенсифікація інноваційної діяльності підприємств є вагомим фактором впливу на стрімке зростання кількості об'єктів інтелектуальної власності, що викликає потребу їх визначення, структурування, оцінки, обліку, та юридичного захисту майнових прав.

У розвинутих країнах інтелектуальну власність розглядають як одну з головних складових національного багатства. Саме тому захисту правомірності використання об'єктів інтелектуальної власності в країнах Західної Європи та США, особливо в останні десятиріччя, приділяють особливу увагу.

В рамках інтенсифікації розбудови національної інноваційної системи як напряму модернізації та оздоровлення економіки України інтелектуальна власність також займає ключову позицію, що робить дане дослідження актуальним для сьогодення.

У даний час власники інтелектуальної власності визначають формування нового устрою світу, тому що знання або інтелектуальна власність та її експлуатація бізнесом з метою здобування прибутку є ключовим чинником забезпечення конкурентоспроможності і економічного зростання. Інтелектуальну власність слід розглядати як знання, що мають цінність сьогодні або в майбутньому. Це актив, здатний створювати в підприємницькій діяльності реальну вартість. Успішними керівниками бізнесу стануть ті, хто розробляє стратегію та приймає методики управління, що дозволяють здійснювати ідентифікацію, надбання прав, правову охорону та ефективне використання об'єктів права інтелектуальної власності створених або придбаних їхніми фірмами. Вони також повинні бути здатними встановлювати, які об'єкти права інтелектуальної власності необхідно придбати, а які створити для того, щоб бути конкурентоспроможними на ринку товарів або послуг [1].

З кожним роком проблема захисту інтелектуальної власності стає все більш актуальною. Якщо раніше на ринку з'являлися тільки деякі окремі типи інтелектуального продукту, такі як твори мистецтва, літератури, науки, технічні інновації, то тепер кількість різновидів інтелектуального продукту розширюється. З'являється безліч нових комп'ютерних програм, стає все більше секретів, пов'язаних з виробництвом, базами даних і заснованої на них інформацією, а також багато іншого, що безпосередньо пов'язано з тим, що ринкові відносини все більше стають результатом інтелектуальної праці, коли конкретні досягнення, інновації представляють комерційний інтерес.

У науковій літературі можна знайти кілька визначень об'єктів інтелектуальної власності, але найбільш поширеним є визначення Паризької і Бернської конвенції. Об'єктами інтелектуальної власності є всі права, включаючи виключні майнові і немайнові. Такі права можуть відноситись до «літературних, художніх і наукових творів; виконавської діяльності артистів, звукозапису, радіо– і телевізійних передач; винаходів у всіх областях людської діяльності; наукових відкриттів; промислових зразків; товарних знаків, знаків обслуговування, фірмових найменувань та комерційних позначень; захист від недобросовісної конкуренції; а також всі інші права, що стосуються інтелектуальної діяльності у виробничій, науковій, літературній і художній областях» [2,3].

Однак на мій погляд це визначення не досить повне, не всякий об'єкт інтелектуальної власності зареєстрований, а деякі з них засекречені, як, наприклад, ноу–хау, більш повне визначення дає «Всесвітня декларація з інтелектуальної власності», прийнята ВОІВ 26 червня 2000 р Згідно декларації «... термін « інтелектуальна власність » означає будь–яку власність, визнану за спільною згодою в якості інтелектуальної по характеру і заслуговує охорони, включаючи, але не обмежуючись науковими і технічними винаходами, літературними чи художніми творами, товарними знаками і покажчиками ділових підприємств, промисловими